

ВАЯВАЎ У АФГАНІСТАНЕ

Прэзідэнт краіны падпісаў указ, згодна якога ўстаноўлены юбілейны медаль «20 год вываду савецкіх войск з Афганістана». Ім будуць узнагароджаны грамадзяне Беларусі (у тым ліку і пасмяротна), якія выконвалі воінскі службовы абавязак у Афганістане ў перыяд са снежня 1979 года па люты 1989-га.

– Мы служылі сумленна, – адзначае Віктар Іосіфавіч Язёнак. – Тое, што ўстаноўлены для афганцаў новыя ўзнагароды, – правільна. Вайна ёсць вайна. Гэта незагойная рана для ўсіх, хто прайшоў вогненнымі сцежкамі.

На службу ў Афганістан Віктар трапіў восенню 1984-га.

– Наша часць размяшчалася непадалёку афганскай сталіцы, ля кішлака Хархана. На розных аўтамабілях даводзілася ездзіць. Спачатку даверылі ГАЗ-66, потым КАМАЗ, УАЗ. Праслужыў паўтара года. Усялякае бывала. У памяці агнявыя налёты душманаў. Яны заўсёды былі нечаканыя і ў нечаканых месцах. Ні разу незачпіла.

Пасля вяртання ў родныя мясціны Віктар паспрабаваў гаспадарыць.

– Трымаў дзве каровы, іншую жыўнасць, – расказвае былы салдат. – Працы хапала, як кажуць, вышэй галавы. Потым збавіў абароты.

Нейкі час Віктар працаваў у аўтапарку № 15, а потым перайшоў на камбікормавы завод, уладкаваўся вадзіцелем.

– Работа тая ж самая, – адзначае Віктар Іосіфавіч. – За мной замацаваны МАЗ. На гэтым аўтамабілі дастаўляю камбікорм на жывёлагадоўчыя фермы раёна. Частыя камандзіроўкі ў Віцебск, Паставы, у іншыя райцэнтры.

Прыкладна чвэрць стагоддзя Віктар за абаранкам аўтамабіля. Скалясіў тысячы кіламетраў розных дарог. Жыве ён у вёсцы Новы Пагост, на працу дабіраецца рэйсавым аўтобусам.

Кіраўніцтва прадпрыемства характарызуе В. І. Язёнка са станоўчага боку: дысцыплінаваны, надзейны, акуратны.

Пытаюся ў субяседніка, ці падтрымлівае сувязі з былымі воінамі-афганцамі?

– У часці служылі рускія, узбекі, украінцы, – адказвае ён. – Пасля дэмабілізацыі з некаторымі перапісваўся. Жылі мы дружна, ніякіх супярэчнасцей не ўзнікала. Разумелі, што ў ваеннай абстаноўцы адзін за аднаго ў адказе. Пасля перапіска заглохла. З міёрскімі хлопцамі сустракаюся, па традыцыі 15 лютага арганізуем мітынг, ускладваем да помніка кветкі і гірлянды.

Л. Навасельскі

Міёрскія навiны. — 2009. — 14 лют. — С. 1.